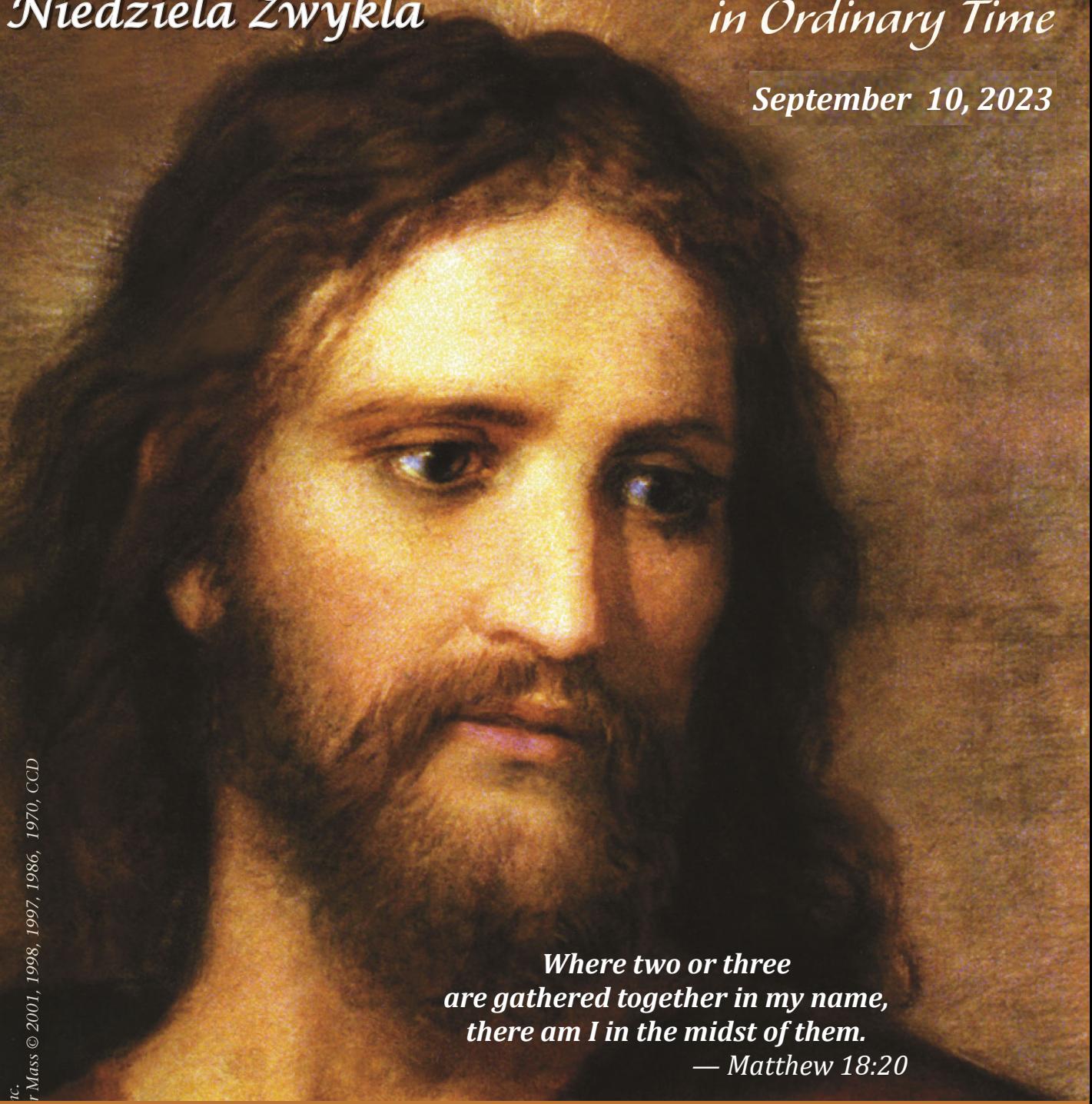

*Dwudziesta Trzecia
Niedziela Zwykła*

*Twenty-third Sunday
in Ordinary Time*

September 10, 2023

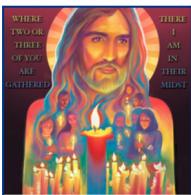
*Where two or three
are gathered together in my name,
there am I in the midst of them.*

— Matthew 18:20

L. Mass © 2001, 1998, 1997, 1986, 1970, CCD

Saint John Paul II Polish Center Ośrodek Polonijny im. Świętego Jana Pawła II

*Catholic Church in the Diocese of Orange * 3999 Rose Drive, Yorba Linda, CA 92886
tel/fax: 714 - 996 - 8161 * email: polishcenter@polishcenter.org * website: www.polishcenter.org*

TWENTY-THIRD SUNDAY IN ORDINARY TIME SEPTEMBER 10, 2023

God was reconciling the world to himself in Christ and entrusting to us the message of reconciliation.

—2 Corinthians 5:19

WATCHMEN SHOULD WARN

The homilist might venture a comment on the Ezekiel text. This prophet borrowed an image from war and its threat to national survival. He knows that a people under threat needs its sentries. The real threat that sentry Ezekiel sees, is not an attack from without, but failure of the community from within, a breakdown that leads to death. The danger that he must warn about is the threat of sin. This warning of Ezekiel is not directed to the community as a whole but to the individual within it. Individual responsibility takes on a new force in his message.

Our own era too is preoccupied with problems of national and international peace and security. For us, the watchman on the city wall is no longer a sufficient form of security. Our world leaders feel the need of sophisticated "early-warning" devices, so that our peace hangs upon a balance of terror. The threat of our times is no longer the fall of a city but an international holocaust.

When Ezekiel preached he was a prisoner in enemy territory and he could warn that it was not external force, but the enemy within, that is the real threat to life—that enemy is sin, the abandonment of God. It is the prophetic role of the Church to continue this preaching (even if its voice is treated like something coming from foreign soil.) The gospel of Christ is that life and peace come from faith in God and the doing of his will. This gospel calls us to repentance but is no mere denunciation of sin. Christ brought the gift of reconciliation and life. One might develop this further by reflecting on how we as a community can be a sign of what we preach, a repentant community that has found the life and peace offered by Christ.

A reconciled community: Today's readings confront us with two aspects of the question. Firstly the need for a sense of individual responsibility in the way of conversion. Ezekiel certainly made it clear that the individual is addressed by the Word of God calling for repentance. There is no way out of this personal responsibility.

But all of this should not be seen simply in terms of what the individual owes to the community. The whole Church is called to be supportive of each person who seeks reconciliation. This is especially important in a world where so many people feel threatened by the alienating force of impersonal state structures. The Church is not called to be mega-corporation.

Individuals who are perplexed by their own failures or oppressed by the weaknesses of others, need a community that does not drive them further into isolation but one which calls them through forgiveness and love into the life of fellowship. Living in this fellowship does mean that we owe debts to one another, and as Paul reminds us today the only obligation that ultimately counts is the debt of love we owe one another.

This reconciled community will be an effective sign to the world not because it creates a superficial harmony,

but because it faces the reality of sin in itself. It finds forgiveness as the solution to this threat. Renewal of the ministry of reconciliation in the Church increasingly takes the form of communal services of penance, linked to the celebration of the sacrament. This is an effective way of bringing home to people that all sin affects the community and reconciliation must include the community.

CHRIST'S SELF SACRIFICE

On this twenty third Sunday of ordinary time, the church celebrates the spirit of commitment and self-sacrifice of Christ. The spirit of self-sacrifice motivates one to do the unimaginable. It was this spirit that made Jesus give up everything, including his own life for our sake. So, through this same spirit, we can become true his disciples of Christ.

Today's first reading draws our attention to the depth of the wisdom of God. He alone knows his intentions for humanity. However, this intention has been fully revealed in Christ who willingly sacrificed himself in order to save us. So, it is the spirit of wisdom that helps us to penetrate into the mystery of God's intention revealed in Christ. In this way, this mystery becomes spirit and life for us.

In the second reading, Paul sent back Onesimus to Philemon in the spirit of sacrifice. Although Paul needed Onesimus and had every right to retain him, he allowed him to return to his former master Philemon who equally needed him. Philemon also had to sacrifice something. He has to drop all his misgiving against Onesimus. So, he was admonished to receive Onesimus as a brother rather than as a slave.

Hence, Paul teaches us that we can equally sacrifice our own comfort in order to restore that of others. Also, we must be ready to make some sacrifices in order to repair and restore relationships. There is nothing we cannot sacrifice for the sake of God and humanity.

In today's gospel, Jesus says: "If any man comes to me without hating his father, mother, wife...and his own life too, he cannot be my disciple." Christ is not literally calling us to hate the members of our family in order to be his disciples. He loved and obeyed his own parents. Also, His mother Mary was one of His first and best disciples. So, we too must love members of our family. He is not in any way preaching the gospel of hatred. Rather, he wants us to be more committed to his ministry. He wants us to be willing to sacrifice our own comfort whenever duty calls.

Maximilian Kolbe did this in the Auschwitz concentration camp in 1941 by offering his life for a fellow prisoner, so that he might live to take care of his family. Christ wants us to imbibe Paul's spirit of sacrifice and commitment.

To be Christ's disciple, means being ready to make sacrifices. Carrying our cross and following Christ also means subduing our own will in order to do His Will. That is, being ready to give up anything. Without commitment and sacrifice, we remain attached to our will, and so, cannot be true disciples of Christ. Without it, we cannot see the needs of others.

—Fr. Canicenjoku

Today's Readings: Ez 33:7-9; Ps 95:1-2, 6-7, 8-9;
Rom 13:8-10; Mt 18:15-20

KOMENTARZ LITURGICZNY

Cykł A, 23 Niedziela Roku, Zwykła
Czytania: Ez 33:7-9; Ps 95:1-2, 6-7, 8-9;
Rz 13:8-10; Mt 18:15-20

Do niezwykle ważnych, ale jednocześnie bardo trudnych obowiązków chrześcijańskich, należy niewątpliwie obowiązek upomniania bliźnich. Jest on na pewno ważny, bo ma nie tylko odwieść bliźniego od poważnego nieraz upadku, lecz także pozytywnie pomóc na drodze ku dobremu. Milczenie, gdy ktoś czyni зло lub znajduje się w okazji popełnienia dalszych złych czynów, jest karygodne, podezas gdy umiejętnie zabranie głosu i ostrzeżenie brata może przynieść wielką nieraz korzyść. Ale to wszystko jest jednocześnie niezwykle trudne. Najpierw niełatwo ustalić, czy bliźniemu grozi rzeczywiście niebezpieczeństwo moralne. Należy następnie zastosować odpowiednią i taktowną formę upomnienia. Nigdy przy tym nie wolno zapomnieć o tym, że każdy z nas jest słaby i dlatego nawet wtedy, gdy "stoi, musi uważać, żeby sam nie upadł".

Mimo wszystkich trudności obowiązek upomnienia należy zaliczyć do poważnych, a więc nie wolno go zlekceważyć. Prawdziwy obowiązek istnieje tylko wtedy, gdy bliźniemu zagraża bardzo poważne niebezpieczeństwo duchowe. A zatem nie wykroczenie już popełnione, lecz komuś zagrażające stwarza obowiązek upomnienia. Jesteśmy dalej zobowiązani do upomnienia braterskiego tylko wtedy, gdy spodziewamy się, że przyniesie ono pozytywny skutek. Oczywiście różnie będzie wyglądała sytuacja. Na pewno większy obowiązek spoczywa na rodzicach, którzy winni to uczynić nawet w wypadku, gdy bardzo słaba albo żadna istnieje nadzieja poprawy. Ich głos ma być burzeniem pozornego spokoju sumienia, jakie czasem zjawia się u dzieci, które może już tkwią w zlu.

Nie ma scisłego obowiązku wtedy, gdy przewidujemy, iż bliźni sam upora się z grożący mu bezpieczeństwem. Będzie to miało zastosowanie przede wszystkim w takiej sytuacji, gdy bliźni sam się już wyrwał ze złej okazji. Nekanie go zwłaszcza nieodpowiednim upomnieniem mogłoby spowodować odwrotny skutek.

Sprawą niewątpliwie najważniejszą jest właściwa, a więc taktowna forma upomnienia bliźniego. Gdy tylko sami wiemy o bezpieczeństwie grożący naszemu bratu, nie wolno nam tego rozgłaszać, ale należy zachować dyskrecję. Stąd pierwszym sposobem jest upomnienie bliźniego w cztery oczy. Oczywiście także wtedy obowiązuje odpowiednia forma. Dopiero w razie nieskuteczności tej formy wolno zastosować inną: wziąć ze sobą jednego albo dwóch i w ich obecności dokonać delikatnie upomnienia. Gdyby i to upomnienie okazało się nieskuteczne, a istnieje dalej bezpieczeństwo, wtedy trzeba donieść przełożonym.

Upomnienie braterskie należy do trudnych i odpowiedzialnych obowiązków. Zanim je zastosujemy, trzeba nieraz dobrze się zastanowić i zawsze szczerze pomydlić. Nade wszystko zaś mamy się starać o to, ażeby upomnienie prowadziło do zaprowadzenia jedności we wzajemnym współżyciu. Nie odnosi zaś ono właściwego sobie skutku, jeśli prowadzi do podziału i poróżnienia.

"Miłość jest doskonałym wypełnieniem Prawa". Niewątpliwie łatwo wypowiedzieć takie stwierdzenie, ale niesłychanie trudno uczynić z niego prawdziwą zasadę całego chrześcijańskiego postępowania. Niektórzy chcieliby zrobić z tego dynią zasłonę, która miałaby zakryć brak chrześcijańskich czynów w ich życiu.

Miłość nie leży w sferze tylko uczuć czy pragnień. Owszem, również one powinny kształtać prawdziwą miłość, ale nie mogą jej wyczerpać. Nie wolno nam nawet przez chwilę zapomnieć o tym, że miłość bliźniego ma u swoich podstaw taką oto miarę: "Miłuj bliźniego swego jak siebie samego". A każdy z nas nie tylko pragnie dla siebie wszelkiego dobra, ale też czyni wszystko, by je osiągnąć. Prowadząc dalej nasze rozumowanie, należy powiedzieć, że miłość bliźniego wymaga, abyśmy dla niego pragnęli tego samego, co i dla siebie oraz byśmy uczynili wszystko, by bliźni mógł to osiągnąć.

Jeśli zastanowimy się nad taką miarą, musimy powiedzieć, że jest ona wymagająca, a więc i trudna do zastosowania w praktyce życia. Trudność zaś pogłębia się i przez to, że na ogół nie doceniamy naszych bliźnich i dlatego wydaje się nam, że im się mniej niż nam należy. Stąd konieczna jest ostrożność i coraz większe docenianie naszych braci, aby im nigdy zła nie wyrządzić, ale przybliżać tylko dobro.

- ks. Edward Sztąfrowski, Wprowadzenie do liturgii Mszy niedzielnych i świątecznych

ŚWIĘTO NARODZENIA NAJŚWIĘTSZEJ MARII PANNY – 8 WRZEŚNIA

Apokryf opisuje dzieciństwo Maryi, jej życie u boku starszych już rodziców Joachima i Anny w Jerozolimie - miejscu urodzenia. Rodzice przez wiele lat bardzo starali się i modlili o dziecko, a gdy wreszcie ich prośba została spełniona i narodziła się Miriam, oddali ją z wdzięcznością na wychowanie do świątyni, gdy skończyła 3 lata. Wychowywała się tam wśród pobożnych niewiast.

THE NATIVITY OF THE BLESSED VIRGIN MARY – 8 SEPTEMBER

The Church has celebrated Mary's birth since at least the sixth century. A September birth was chosen because the Eastern Church begins its Church year with September. The September 8 date helped determine the date for the feast of the Immaculate Conception on December 8. Scripture does not give an account of Mary's birth. However, the apocryphal Protoevangelium of James fills in the gap. This work has no historical value, but it does reflect the development of Christian piety. According to this account, Anna and Joachim are infertile but pray for a child. They receive the promise of a child who will advance God's plan of salvation for the world. Such a story, like many biblical counterparts, stresses the special presence of God in Mary's life from the beginning.

Saint Augustine connects Mary's birth with Jesus' saving work. He tells the earth to rejoice and shine forth in the light of her birth.

- Internet

BEATYFIKACJA RODZINY ULMÓW—10 WRZEŚNIA

W niedzielę 10 września 2023 roku w Markowej będzie miała miejsce beatyfikacja Rodziny Ulmów. W związku z tym wydarzeniem, w całej Polsce odbędą się uroczystości związane z upamiętnieniem rodziny, która za pomoc Żydom podczas II wojny światowej zapłaciła najwyższą cenę. W planach obchodów są między innymi: wystawy, koncerty, konkursy i konferencje naukowe.

24 marca 1944 r. w Markowej na Podkarpaciu, Józef i Wiktoria Ulmowie, ich dzieci oraz ukrywani przez nich Żydzi zostali zamordowani przez Niemców w wyniku donosu. Dzień ten został ustanowiony przez Prezydenta RP Narodowym Dniem Pamięci Polaków Ratujących Żydów pod okupacją niemiecką.

Podczas II wojny światowej Józef i Wiktoria Ulmowie wraz z sześciorgiem dzieci mieszkali w podkarpackiej wsi Markowa koło Łańcuta (woj. podkarpackie). Prowadzili gospodarstwo – Józef specjalizował się w uprawie warzyw i owoców, pszczelarstwie i hodowli jedwabników, jego pasją była fotografia, był też zaangażowany społecznie. Wiktoria prowadziła dom i zajmowała się dziećmi. Mieszkali z dala od gospodarstw innych mieszkańców wsi. W Markowej żyło około 20 rodzin żydowskich, w powiecie łącznie około 1000 Żydów. W pierwszej połowie 1942 r. większość z nich została wywieziona i zamordowana w ośrodku zagłady w Bełżcu, bądź rozstrzelana na miejscu. Od lipca trwały „polowania” na ukrywających się, którzy trwającą w regionie akcję eksterminacyjną usiłowali przetrwać w lasach i polach. Schrony budowali przeważnie w chaszczach i jarach. Józef Ulma pomagał jednej z rodzin przy konstruowaniu takiej kryjówki. Żydzi szukali też schronienia u mieszkańców okolicznych wsi. W Markowej, dzięki pomocy kilku polskich rodzin, wojnę przeżyły kilkunastu Żydów.

Jesienią 1942 r. do domu Józefa i Wiktorii Ulmów przyszła żydowska rodzina Goldmanów z Łańcuta. Ulmowie udzielili im schronienia na poddaszu. Wkrótce do ukrywających się dołączyły także dwie córki oraz wnuczka Chaima Goldmana z Markowej – Lea (Layca) Didner z córką o nieznanym imieniu i Genią (Gołda) Grünfeld. Wcześniej Goldmanowie ukrywali się i za opłatą pomagał im w tym Włodzimierz Leś, granatowy policjant, który mieszkał pod Łańcutem. Goldmanowie zostawili mu swój majątek, lecz Leś przestał udzielać im wsparcia i nie chciał oddać mienia. Wtedy udali się do Ulmów. Na poddaszu w domu Ulmów osiem osób żyło przez ponad rok. Mężczyźni pomagali przy garbowaniu skór, piłowali deski, rąbali drwa na opał. Ich praca została nawet przez Ulmę sfotografowana, podobnie jak wiele innych scen z życia codziennego rodziny. Wydawało się, że piekło okupacji jest gdzieś daleko. Ale to pozór – wokół była śmierć. Wszyscy widzieli ją wielokrotnie. Okna domu wychodziły na tak zwany okop, gdzie rozstrzeliwano Żydów.

Tuż przed świętem 24 marca 1944 r. do Markowej przyjechali z Łańcuta niemieccy żandarmi wraz z granatową policją. Oprawcy byli dobrze poinformowani. Wiedzieli, w jakim celujadą do Markowej i kogo tam szukają. Na poddaszu znaleźli ukrywających się Żydów. Rozległy się strzały. W ciągu kilkunastu minut z rąk żandarmów zginęli wszyscy członkowie rodziny: Józef Ulma, jego żona Wiktoria będąca w zaawansowanej ciąży, ich sześcioro dzieci oraz wszyscy ukrywający się Żydzi. Na Ulmów, prawdopodobnie w obawie przed utratą pozyskanego majątku, doniósł najpewniej Włodzimierz Leś. „Patrzcie, jak polskie świnie giną – które przechowują Żydów”, miał powiedzieć podczas egzekucji jeden ze sprawców, Joseph Kokott. Ciała ofiar na rozkaz Niemców zakopali mieszkańcy wsi. Jeden z braci Józefa, Władysław Ulma, zapisał w relacji: W tydzień po tym wypadku ciała pomordowanej brata rodziny powkładaliśmy do trumien i wywieźliśmy na cmentarz. Ciała Żydów zabrała ekipa żydowska po wyzwoleniu.

13 września 1995 r. Instytut Yad Vashem w Jerozolimie uhonorował pośmiertnie Józefa i Wiktorię Ulmów tytułem Sprawiedliwych wśród Narodów Świata. W 2016 r. w Markowej otwarto muzeum ich imienia, które poświęcone jest wszystkim Polakom ratującym Żydów w czasie Zagłady.

BEATIFICATION OF THE ULMA FAMILY SEPTEMBER 10

On Sunday, September 10, 2023, the beatification of the Ulma Family will take place in Markowa. In connection with this event, ceremonies will be held throughout Poland to commemorate the family that paid the highest price for helping Jews during World War II. The plans of the celebration include: exhibitions, concerts, competitions and scientific conferences.

Józef and Wiktoria Ulma (7 mo. Pregnant) and their 6 children were the inhabitants of the four and a half thousand village of Markowa in the pre-war Lwów Voivodeship, and today's Podkarpackie Voivodeship.

During the German occupation, probably towards the end of 1942, despite poverty and the threat to life, the Ulmas gave shelter to eight Jews of the Goldman family, including his four sons and two daughters. The fact that the Ulma family was hiding Jews was probably reported to the Germans by Włodzimierz Leś, a collaborator policeman from Łańcut. On the morning of March 24, 1944, five German gendarmes and several collaborator policemen arrived in front of their house. They were commanded by Lieutenant Eilert Dieken. First, the Jews were murdered, then Józef and Wiktoria (who was seven months pregnant). Dieken then made the decision to kill the children. About twenty Jews hidden in Markowa survived.

In 1995, Wiktoria and Józef Ulma were posthumously honored with the title of Righteous Among the Nations. In 2010, the President of the Republic of Poland, Lech Kaczyński, awarded them the Commander's Cross of the Order of Polonia Restituta. In 2003, the process of beatification of the Ulma family began in the diocese of Przemyśl, which is completing this Sunday with their beatification.

PODWYŻSZENIE KRZYŻA ŚWIĘTEGO 14 WRZEŚNIA

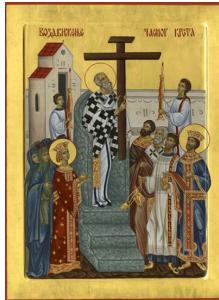
Kiedy w roku 70 Jerozolima została zdobyta i zburzona przez Rzymian, rozpoczęły się wielkie prześladowania religii Chrystusa, trwające prawie 300 lat. Dopiero po ustaniu tych prześladowań matka cesarza rzymskiego Konstantyna, św. Helena, kazała szukać Krzyża, na którym umarł Pan Jezus.

Po długich poszukiwaniach Krzyż odnaleziono. Co do daty tego wydarzenia historycy nie są zgodni; najczęściej podaje się rok 320, 326 lub 330, natomiast jako dzień wszystkie źródła podają 13 albo 14 września. W związku z tym wydarzeniem zbudowano w Jerozolimie na Golgotie dwie bazyliki: Męczenników (Martyrium) i Zmartwychwstania (Anastasis). Bazylika Męczenników nazywana była także Bazyliką Krzyża. 13 września 335 r. odbyło się uroczyste poświęcenie i przekazanie miejscowemu biskupowi obydwu bazylik. Na tę pamiątkę obchodzono co roku 13 września uroczystość Podwyższenia Krzyża Świętego. Później przenesiono to święto na 14 września, ponieważ tego dnia wypada rocznica wystawienia relikwii Krzyża na widok publiczny, a więc pierwszej adoracji Krzyża, która miała miejsce następnego dnia po poświęceniu bazylik. Święto wprowadzono najpierw dla tych kościołów, które posiadały relikwie Krzyża, potem zaś dla całego Kościoła Powszechnego.

Ważnym wkładem w historię dzisiejszego święta jest świadectwo mniszki Egerii, która w Itinerarium Egeriae relacjonuje obchody Podwyższenia Krzyża połączone ze świętym dedykacji, czyli poświęcenia kościoła Męczenników (Martyrium) na Golgotie: "Dniami Eucenii (dedykacji) zwą się te dni, w których święty kościół stojący na Golgotie, zwany Martyrium, poświęcony został Bogu. Także święty kościół znajdujący się w Anastasis, to jest w miejscu, gdzie Pan po męce zmartwychwstał, tego samego dnia został Bogu poświęcony. Rocznica poświęcenia tych świętych kościołów jest obchodzona z całą czcią, bo i Krzyż znaleziono tego samego dnia [...]"

W 614 r. na Ziemię Świętą napadli Persowie pod wodzą Chozroeza. Zburzyli wówczas wszystkie kościoły, także i kościół Bożego Grobu, a wiedząc, jak wielkiej cieci doznaje Krzyż Pana Jezusa, zabrali go ze sobą. Cały świat modlił się o odzyskanie Krzyża Świętego. Po zwycięstwie, jakie cesarz Herakliusz odniósł nad Chozroezem, w traktacie pokojowym Persowie zostali zmuszeni do oddania świętej relikwii (628). Podanie głosi, że kiedy sam cesarz chciał na swoich ramionach zanieść Krzyż Chrystusa na Kalwarię, mógł to uczynić dopiero wówczas, kiedy zdjął swoje królewskie szaty. Jest to legenda, gdyż ze świadectwa św. Cyryla Jerozolimskiego (+ 387) wiemy, że już za jego czasów ciecigodną relikвиę podzielono na drobne części i rozesłano je niemal po wszystkich okolicznych kościołach.

Kościół w Krzyżu Jezusa widział zawsze ołtarz, na którym Syn Boży dokonał zbawienia świata. Dlatego każda jego częstka, tak obficie zroszona Jego Najświętszą Krwią, doznawała zawsze szczególnej czci. Nie chodzi w tym wypadku o autentyczność poszczególnych relikwii, ale o fakt, że przypominają one Krzyż Chrystusa i wielkie dzieło, jakie się na nim dokonało dla dobra rodzaju ludzkiego. O Ukrzyżowaniu Pana Jezusa piszą wszyscy Ewangelici. Co więcej, podają bardzo szczegółowe okoliczności tego wydarzenia. Według świadectwa Ewangelistów Pan Jezus został Ukrzyżowany około godziny 12, a umarł o godzinie 15. Jego pogrzeb odbył się ok. godziny 17.

Kara ukrzyżowania była u Żydów znana, chociaż w prawie mojżeszowym nie była przewidziana. Aleksander Janneusz (103-76 przed Chrystusem) użył jej dla ukarania zbruntowanych przeciwko niemu faryzeuszów. Taką karę stosowali powszechnie Fenicjanie, Kartagińczycy, Persowie i Rzymianie. Ci ostatni jednak nie stosowali jej wobec obywateli rzymskich. Krzyż miał zwykle kształt litery T (tau). Ponieważ śmierć na krzyżu miała wszystkie znamiona hańby, dlatego cesarz Konstantyn Wielki zniósł karę śmierci przez ukrzyżowanie (316).

Największą część drzewa Krzyża świętego posiada obecnie kościół św. Guduli w Brukseli. Bazylika św. Piotra w Rzymie przechowuje część relikwii, którą cesarze bizantyjscy nosili na piersi w czasie największych uroczystości. W skarbcu katedry paryskiej jest częstka Krzyża świętego, podarowana przez polską królową Annę Gonzagę, która miała otrzymać od króla Jana Kazimierza. Największą część Krzyża świętego w Polsce posiadał kościół dominikanów w Lublinie (zostały one skradzione w roku 1991, chociaż nadal w kościele tym znajdują się dwa inne relikwiarze Krzyża świętego). Stosunkowo dużą część Krzyża świętego posiada kościół św. Krzyża na Łysej Górze pod Kielcami. Miał ją podarować benedyktynom św. Emeryk (+ 1031), syn św. Stefana, króla Węgier (+ 1038). Od tej relikwii i klasztoru pochodzi nazwa "Góry Świętokrzyskie". Wreszcie dość znaczna relikwia Krzyża świętego znajduje się w bazylice Krzyża Świętego w Rzymie.

—brewiarz.pl

THE EXALTATION OF THE HOLY CROSS 14 SEPTEMBER

On Good Friday, at the heart of the Triduum, the commemoration of the Lord's Passion is colored by sobriety and decorum, but this Wednesday the mystery comes in a luminous celebration of Christ's victory.

In its deepest origins, the Exaltation of the Holy Cross is the feast of a dedication of a church, since in the year 335 the Church of the Holy Sepulcher was dedicated on September 13, and on the following day the true cross discovered by St. Helena was brought outside to the faithful for veneration. It is a great feast of the Eastern Church, which often marks it by having the whole assembly prostrate themselves on the floor honoring the life-giving cross.

At the core of the tradition is the quest of Helena, mother of the Emperor Constantine, to acquire the cross and the nails of the Crucifixion from the ruins of Jerusalem. When she was satisfied that she had found them, thanks to the healing of a sick man whose body was placed on the cross, she had her son fund the building of the great basilica. The history of the relic is complicated, especially because it was carried off by invading Persians in the year 614 and "went missing" for fifteen years. Thursday's feast does not celebrate the relic, but rather the life-giving cross from which salvation flows. It's a good day to look around your house or office: Don't those walls look bare without a cross? What better day to remedy that?

—Rev. James Field, Copyright © J. S. Paluch Co.

44 DOŻYNKI

*"Plon niesiemy plon,
w gospodarza dom"*

Dożynki 2023, odbędą się już w następnym tygodniu - **16 i 17 września** i będą wspaniałą okazją by świętować nasze piękne polskie tradycje i obyczaje. By spotkać przyjaciół, zabawić się, a także delektować się przysmakami polskiej kuchni, najlepszej w Orange County.

W SOBOTĘ poczatek o godz. 12:00 w południe. Program artystyczny już od otwarcia Dożynek. Msza św. po angielsku o 16:00 z procesją Dożynkową a festiwal trwa do godziny 22:00.

W NIEDZIELĘ rozpoczynamy już o godz. 11:00 rano. Msza Dożynkowa po polsku o godz 10:30 rano. Uroczysta procesja z plonami i przedstawienie Starostów Dożynek ok. 13:30. Występy grup tanecznych i inne rozrywki. Sklepik z pamiątkami otwarty w sobotę i w niedzielę. Stoiska lokalnych firm i organizacji. Loteria o godz. 15:00. Główną nagrodą tegorocznnej loterii jest **\$5,000**. Przewidziane mamy również inne wspaniałe nagrody, dlatego prosimy o zaopatrzenie się w losy na lottię w cenie \$5.00.

Zapraszamy !

44TH ANNUAL HARVEST FESTIVAL DOŻYNKI 2023

The Annual Dożynki Festival takes place at the Saint John Paul II Polish Center next weekend on **September 16th and 17th**.

This two-day event recreates the Polish folk customs at the end of harvest and is one of the largest Polish gatherings in the Southland.

On Saturday, the festivities begin at 12 noon, which includes folk entertainment, the best Polish food in the West prepared by and served both days by the community, Polish Folk Dance Groups. An English Mass will be held that day at 4 pm with the Harvest procession.

Sunday's activities include the celebration of the Eucharist at 7 am (Tridentine), 9 am Mass in English, and 10:30 am Mass in Polish, followed by a presentation to the "Lord and Lady of the Manor" at 1:30 pm. This day also includes folk entertainment and the Opportunity Drawing at 3 pm with this year's grand prize, a **\$5,000**. The Center's Gift Store will have many Polish and religious articles for sale. Local businesses and services will have booths open to the public for purchases and services.

Admission is free, so come and join the excitement.

Pray for

Sr. M. Amadeo, RSM	Erica Furniss	Andrzej Niedojadło
Zofia Adamowicz	Grzegorz Gąska	Jarrod Pavlak
Adi	Anita and Mike Gilkey	Mirosława Pawełczak
Karen Arandoña	Zofia Grochulski	Anthony Palermo
Rachel Arandoña	Brooklyn Hamsley	Teresa Petty
Kyle Ardando	Todd Hill	Elaine Quan
Sarah Arrizon	Tot Hoang	Benito Ramirez
Andrzejek&Michael Ashline	Dick Hoffman	Jerry Ramirez
Avalon Asgari	Patricia Hoffman	Joan Ritchie
Anna Bagnowska	Jackie Hoyt	Carlene Romeo
Wiesława Barr	Andrzej Hulisz	Robert Rosecrans
Jamie Barrett	Jadwiga Inglis	Henryk Ruchel
Lois Barta	Leonard Jakubas	Elżbieta Rudzińska
Marek Bartłomowicz	Zofia Janczur	Veronica Sequi
Pilar Bascope	Renee Jarecki	Debra Shawman
Ronald Brozchinsky	Ania Karwan	Maria Sowa
Paul Budai	Julie & Larry Klementowski	Jean & Mike Speakman
Charlotte Frances	ATK	Matt Starbuck
Gregorio Cabotaje	Anent L.	Mary Strazzas
Edward Cacho	Mary Laning	Adrienne Swinford
Dora Carrillo	Danuta Łabuś	Halina Szmit
Peter Camacho Family	Monique Chmielewska	Grace Teodors
Jean Carter	Lehman	Teresa Turek
Ashley&Connor Cooper	Amber Matrauga	Unborn Children
Lacie Cooper	Anthony Martinez	Lauren Vairo
Gina Cruz	Antoinette Martinez	Kelsie Wagner
Jadwiga Cywińska	Gail Morganti	Charlene Web
Sylvia Derby	Jarosław Musiał	Bernadette Westphal
Adam Dolewski	Irene Nielsen	Alicja Wilczyńska
Joe Doud	Monica Nava	Patricia Yochum
Mieczysław Dutkowski	Gloria Norton	Janina&Henryk Żelażewscy
Edmund F. Dzwigalski	Jerry Nicassio	Bogusia Zientek

RECYCLING PROGRAM

RECYCLE The Knights of Columbus Council #9599 will have their next recycling drive on **September 9th and 10th** before and after all the Masses. The Knights will accept only aluminum beverage cans and plastic water and beverage bottles, **please no glass**. A recycling station will be set up in the south-west corner of the main parking lot. A Knight will be there to direct and help with your load.

PSA UPDATE

Our faith. Our future.

Bóg Zapłać za Hojność
God Bless for your generosity

PERFORMING SAT SEPT 16TH #LOMBARD4040

LOMBARD

MAKSIMILIAN MIŃCZYKOWSKI MARTA CUGIER GRZEGORZ STROŻNIAK ŁUKASZ LUKI KULCZAK PAWEŁ KOSIAK

Sat 9/9 4:00 pm +Edward and +Josephine Wiltzius from Armando and Sandy
 Sun 9/10 9:00 am For all the members of the Polish Center
 10:30 am Za duszę Księźa Proboszcza +Ludwika Mocarskiego oraz 26 innych Księży którzy razem zgineli w Auschwitz +Irena i +Antonii Kozłowscy od córki Maryli z rodziną O Boże błogosławieństwo dla Jadwigi Wolpej w rocznicę urodzin oraz o zdrowie dla Żaka Wolpej od córki Eweliny i syna Artura
Harvest Festival—Dożynki
 Sat 9/16 4:00 pm For all the members of the Polish Center
 Sun 9/17 9:00 am +Anita Kozak from Jean Carter
 10:30 am Za wszystkich Parafian Polskiego Ośrodka
 Sat 9/23 4:00 pm +Mitchell, +Mitchell Jr. and +David Labuda from Jerry and Nancy Labuda
 Sun 9/24 9:00 am For all the members of the Polish Center
 10:30 am +Adam Salamach w 40 rocznicę śmierci od córki z rodziną +Marcin Długosz w 9 miesięcy po śmierci od siostry Edyty z rodziną +Marta Habsińska w 3 rocznicę śmierci od córki Krystyny z rodziną
 Sat 9/30 4:00 pm For all the members of the Polish Center
 Sun 10/1 9:00 am For all the members of the Polish Center
 10:30 am +Czesław Turek od żony z rodziną

SAINTS AND SPECIAL OBSERVANCES

Monday: Sts. Felix and Regula
 Tuesday: The Most Holy Name of Mary
 Wednesday: St. John Chrysostom,
                 Bishop and Doctor of the Church
 Thursday: The Exaltation of the Holy Cross
 Friday: Our Lady of Sorrows
 Saturday: Sts. Cornelius, Pope, and Cyprian,
                 Bishop, Martyrs
 Sunday: St. Zygmut Szczęsny Feliński, bishop

SPECIAL COLLECTION FOR MAUI

Last weekend Sept 1 and 2 our 2nd collection was be designated for aid to those affected by the tragic fires on Maui. *Thank you for the generosity!*

ZBIÓKA NA PORTRZBY OFIAR NA MAUI

W ostatnią niedziele 2 września nasza druga składka będzie przeznaczona na pomoc ofiarom pożarów na Maui. *Bóg zapłać za hojność!*

THANK YOU/DZIĘKUJĘ FOR YOUR GENEROSITY

First	Second
08/26 & 08/27/2023	\$ 6,227.00
<i>God bless for your generosity!</i>	

Director: Fr. Zbigniew Frąszczak, SVD

Deacon: Dn. Jim Merle

Secretary: Iwona Zajkowska-Kubat

Office Hours:

Wednesday - 10:00 am - 5:00 pm

Saturday - 11:00 am - 6:00 pm

Sunday - 9:30 am - 2:00 pm

Baptisms, Marriages, Funerals by appointment.

VOLUNTEERS – WE NEED YOUR HELP

We are looking for donations of cases of water and soda pop for the Soda Booth. If you are shopping and see some on sale, we would appreciate any donations you could assist with. The water, soda pop can be dropped off at the Center before, or after Masses, or during the week.

THANK YOU!

CALLING ALL KITCHEN VOLUNTEERS

All the generous **kitchen volunteers** are asked to please reserve your time to help with the preparation of food. The work meetings will take place at the Center on the following dates: **Sept. 12, 13, 14, and 15th from 9 am - "till done".** Any offer of time and help will be greatly appreciated! (We have fun too!). To offer your help please call Teresa Turek, tel: **(949) 306-1940**

*We need your help for another successful Festival!
 All volunteers can sign-up on the Center Website*

DOŻYNKI – CAKE BOOTH

The Cake Booth relies completely on the generosity of the people at the Center to bring any cakes, cookies, pastries, pies, brownies, etc.. (ONLY HOME-BAKED PLEASE !!!) Pączki will be for sale. We need and ask you to bring your home - baked specialties *please* to the Cake Booth in the morning on Saturday, September 16th and Sunday, September 17th

THANK YOU FOR HELP / DZIEKUJEMY

PROŚBA O POMOC !

Potrzebujemy całych opakowań (zgrzewek) wody i różnych napojów gazowanych do stoiska z napojami. Będziemy wdzięczni za wszelką pomoc. Wodę, napoje gazowane można dostarczyć do Centrum w niedziele, albo też w ciągu tygodnia.

Prosimy wszystkich wolontariuszy (panie i panów!) chętnych do pomocy w przyrządaniu polskich potraw o zarezerwowanie czasu na zajęcia kuchenne od **wtorku 12 do piątku 15 września.**

Pani Teresa Turek zaprasza od godz. 9 rano. Proszę dzwonić na jej tel: **(949) 306-1940**

BĘDZIEMY WDZIĘCZNI ZA WSZELKĄ POMOC

FOR INFORMATION ABOUT THIS BULLETIN:

Please call the Center office at 714-996-8161 for Mass Intentions, Pray For The Sick, etc.

Bulletin Editor:

Piotr Czarnecki — czarnep@gmail.com

Mass Schedule:

Saturday Vigil Mass: 4:00 pm - English

7:15 am - Latin

9:00 am - English

10:30 am - Polish

First Friday Masses: 8:30 am - English

7:30 pm - Polish

Confession before each Mass